

שנשא בת זונה ולא היו לו מנקה בגים ומת, ובא אחיו ויבס את אשתו ויולד לו מנקה בן. הבן הזה הוא המת שנשמתו חזרה לעולם, זה הוא האחר שאין לו בת זוג אלא אמו. וזה הוא שמא יקדמו אחר ברחמים, שיכול להקדים אחר לשא את אשתו של זה ברחמים ובתפלה. ואף על גב שאמרת לך שיכולים להקדים אחר ברחמים, לא יכול אלא אם (הוא) בעלה הוא רשע והוא צדיק].

אמר רבי יהודה, (השפא) **האי הוא ודאי דקשין** **זווגין קמי קדשא בריה הוא. ופאה** **חולקהון דישראל דאורייתא** **אוליה להו** **ארחוי דקדשא בריה הוא, וכל טמירין וגניזא** **דגניזין קמיה. ודאי כתיב**, (תהלים ט) **תורת יי** **תמימה וגו'.** **ופאה חולקיה מאן דישתדל** **באורייתא ולא יתפרש מינה, דכל מאן** **דיתפרש מאורייתא אפלו שעטא חדא כמה** **דאתפרש מחיי דעלמא דכתיב**, (דברים ל) **כי היא** **חייך וארץ ימך. וכתיב**, (משלי א) **ארץ ימים** **ושנות חיים ושלום יוסיפו לך:**

ויהי אברם בן תשעים שנה וגו'. **רבי יוסי פתח**, (ישעיה ס) **ועמך פלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'.** **ופתח**, (ישעיה ס) **ועמך פלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'.** **אשריהם ישראל מפל שאר העמים, שהקדוש ברוך הוא קרא להם צדיקים. שלמדנו, מאה ועשרים [המש] ושמונה אלפים בעלי כנפים שהולכים וטסים את כל העולם, ושומעים קול ואוחזים את אותו הקול. כמו ששינוי שאין לך דבר בעולם שאין לו קול והולך וטס ברקיע. ואוחזים בו בעלי כנפים, ומצללים את אותו הקול [לרובם] שאומרים [בעל דין] ודנים אותו הן לטוב הן לרע, שכתוב (קהלת י) **כי עוף השמים ליהך את רבי חייא אמר**, **בשעה שכן אדם שוכב וישן ונשמתו יצאה ממנו, והיא מעידה בכן האדם, ואז****

ויהי אחיה ויבס אתתיה ויתליד ליה (דף צב ע"א) **מנה פה. האי בר הוא** **מיהא דאחררת נשמתיה לעלמא. דא הוא אחר דאין לו בת זוג אלא אמיה,** **ודא הוא שמא יקדמו אחר ברחמים דיכול לאקדמא אחרא למיבס אתתיה** **ודא ברחמי ובצלוחתא ואף על גב דאמינא לך דיכול לאקדמא ברחמי לא** **יכול אלא אם (הוא) בעלה חייבא איהו ואיהו ופאה)**

אמר רבי יהודה (השפא) **האי הוא ודאי דקשין** **זווגין קמי קדשא בריה הוא. ופאה** **חולקהון דישראל דאורייתא** **אוליה להו** **ארחוי דקדשא בריה הוא, וכל טמירין וגניזא** **דגניזין קמיה. ודאי כתיב**, (תהלים ט) **תורת יי** **תמימה וגו'.** **ופאה חולקיה מאן דישתדל** **באורייתא ולא יתפרש מינה, דכל מאן** **דיתפרש מאורייתא אפלו שעטא חדא כמה** **דאתפרש מחיי דעלמא דכתיב**, (דברים ל) **כי היא** **חייך וארץ ימך. וכתיב**, (משלי א) **ארץ ימים** **ושנות חיים ושלום יוסיפו לך:**

ויהי אברם בן תשעים שנה וגו'. **רבי יוסי פתח** (ישעיה ס) **ועמך פלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'.** **ופתח**, (ישעיה ס) **ועמך פלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'.** **אשריהם ישראל מפל שאר העמים, שהקדוש ברוך הוא קרא להם צדיקים. שלמדנו, מאה ועשרים [המש] ושמונה אלפים בעלי כנפים שהולכים וטסים את כל העולם, ושומעים קול ואוחזים את אותו הקול. כמו ששינוי שאין לך דבר בעולם שאין לו קול והולך וטס ברקיע. ואוחזים בו בעלי כנפים, ומצללים את אותו הקול [לרובם] שאומרים [בעל דין] ודנים אותו הן לטוב הן לרע, שכתוב (קהלת י) **כי עוף השמים ליהך את רבי חייא אמר**, **בשעה שכן אדם שוכב וישן ונשמתו יצאה ממנו, והיא מעידה בכן האדם, ואז****

במה דתגינן לית לך מלה בעלמא דלית לה קלא, ואזלא וטאסא ברקיעא, ואחדין **לה מארי דגדפין וסלקין ההוא קלא (ר"א** **למאריהון) דאמרין** (נ"א דרין) **ודיינין לה הן לטב הן** **לביש דכתיב**, (קהלת י) **כי עוף השמים יוליה את הקול וגו'.**

אימתי דיינין לההוא קלא. רבי חייא אמר **בשעתא דבר נש שכיב ונאים,** **ונשמתיה נפקת מגיה, והיא אסהידת ביה** **בבר נש, וכדין דיינין לההוא קלא הדא הוא**

דנים את אותו הקול. זהו שכתוב
(מ"כ ז) משכבת חיךך שמור פתחי
פ"ך. מה הטעם? משום שהיא
מעידה באדם. רבי יהודה אומר,
כל מה שאדם עושה בכל יום,
נשמתו מעידה בו באדם בלילה.
למדנו, אמר רבי אלעזר,
בתחלת השעה הראשונה
בלילה, כשנוסף [שיוצא] היום
ונכנס השמש, בעל המפתחות
שממנה על השמש נכנס בתריסר
שערים שפתוחים ביום. אחר
שנכנס בכלם, כל אותם השערים
הסתומים [הפתוחים], הפרוז עומד
ומתחיל להכריז. עומד מי
שעומד ואוחז את אותם
המפתחות. אחר שסים הפרוז,
כל אותם שומרי העולם
מתפנסים ועולים, ואין מי
שפותח [פה] פתחון פה והכל
שוקטים. אז מתעוררים הדינים
שלמטה, והולכים ומשוטטים
בעולם, והלבנה מתחילה
להאיר.

ובע"י היבבה תוקעים ומללים.
תוקעים שנית. אז מתעוררת
שירה ומזמרים לפני רבונם.
כמה בעלי מגנים עומדים
במקומם ומעוררים דינים
בעולם. אז בני האדם ישנים,
והנשמה יוצאת ומעידה עדות
ומתחייבת בדין. והקדוש ברוך
הוא עושה חסד עם אדם,
והנשמה שבה למקומה.

בחצות הלילה, כשהצפרים
מתעוררות, צד הצפון מתעורר
ברוח, עומד במקומו השרביט
שצד הדרום, ומכה באותה
הרוח ושוקט ומתבסם. אז
מתעורר הקדוש ברוך הוא
במנהגיו להשתעשע עם
הצדיקים בגן עדן.

באותה שעה. אשרי חלקו של
וכל הצדיקים שבגן עדן, כלם

דכתיב, (מ"כ ז) משכבת חיךך שמור פתחי פ"ך.
מאי טעמא, משום דהיא אסהידת בבר נש.
רבי יהודה אמר כל מה דבר נש עביד בכל
יומא נשמתיה אסהידת ביה בבר נש בליליא.
תאנא אמר רבי אלעזר בתחלת שעתא
קמייתא בליליא כד נשף יממא ועאל
שממא מארי דמפתחן דממנן על שממא
עאל בתריסר תרעין דפתחיין ביממא, בתר
דעל בכלהו, כל אנון תרעין סתימין (נ"א פתחין),
פרוזא קאים ושרי לאכרזא, קאים מאן
דקאים ואחיד לאנון מפתחון, בתר דסיים
פרוזא, כל אנון נטורי עלמא מתפנשין
וסלקין, לית מאן דפתח (פומא) פטרא פלא
משתפכין. כדין דינין דלתתא מתערין ואזלין
ושאטין בעלמא, וסיהרא שארי לאנהרא.

ומארי דיבבא תקעין ומיללין. תקעין
תננינות כדין מתערי שירתא ומזמרין
קמי מאריהון, כמה מארי תריסין קיימו
בקיומיהו ואתערין דינין בעלמא, כדין בני
נשא ניימין ונשממא נפקת ואסהידת סהדותא
ואתחייבת בדינא, וקדשא בריך הוא עביד
חסד בבר נש ונשממא תבת לאתרה.

בפלגות ליליא כד צפרין מתערין, סטרא
דצפון אתער ברוחא, קם בקיומיה
שרביטא דבסטור דרום ובטש בההוא רוחא
ושכיף ואתבסם, כדין אתער קדשא בריך
הוא בנימוסי לאשתעשעא עם צדיקיא
בגנתא דעדן.

בההוא שעתא זפאה חולקיה דבר נש
דקאים לאשתעשע באורייתא, דהא
קדשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן
פלהו צייתין לקליה קדא הוא דכתיב, (שיר
אדם שעומד להשתעשע בתורה, שהרי הקדוש ברוך הוא